Ἀθῆναι Σάββατον 9 Μαρτίου 1913 — Ἔτος Κ', Περίοδος Γ', Ἀριθμὸς φύλλου 6,343

ΤΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 16 ΕΞΑΜΗΝ. „ 8 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 28 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΦΡ. 33 ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΩΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 — ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΙΒ'

ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ

Ἡ βάσκανος μοῖρα δὲν ἠθέλησεν ὅπως χορηγήσῃ εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν εὐκαιρίαν νὰ πανηγυρίσωσι τὸν θρίαμβον τοῦ ἐπιστρέφοντος ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν νικητοῦ. Καὶ ἡτοιμάζετο πράγματι ἀληθὴς θρίαμβος εἰς τὸν τέως Διάδοχον καὶ ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης. Ἀλλ' ἀφ' οὗ τοῦτο ἐματαιώθη διὰ τῆς στυγερᾶς δολοφονίας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἔσπευσε χθὲς σύσσωμος νὰ χαιρετίσῃ καὶ ζητωκραυγάσῃ τὸν δαφνοστεφῆ Βασιλέα αὐτοῦ μεταβαίνοντα νὰ ὁρκισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Καὶ ἐξεχύθη ἀπὸ τῆς πρωΐας εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας, λησμονῶν διὰ μίαν στιγμὴν τὸ ἐθνικὸν πένθος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔρριψεν αὐτὸν ὁ θάνατος τοῦ Βασιλέως του. Εὐνοηθεὶς ἀπὸ τὸν θαυμάσιον ἥλιον τοῦ Μαρτίου, ὅστις κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς προηγουμένας ἡμέρας, περιέλουσε τὴν πόλιν, παρέστη ἀθρόος εἰς τὴν τελετήν. Ἡ πρὸ τῶν Ἀνακτόρων πλατεῖα, ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁδὸς Σταδίου, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὁλόκληρος παρέστα ἐν ἀπὸ τὰ συνήθη γραφικὰ θεάματα τῶν Ἀθηνῶν ἐν ἡμέραις ἑορτῶν. Ὅταν δὲ ἤρχισεν ἡ στρατιωτικὴ παράταξις, μόλις συνεκρατοῦντο τὰ κύματα τοῦ πλήθους, ἀπειλοῦντα νὰ διασπάσωσι τὰς στρατιωτικὰς γραμμὰς καὶ νὰ διακόψωσι τελείως τὴν συγκοινωνίαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Ἀπὸ πρωΐ, πολὺ πρωΐ, ὁ κόσμος ἔσπευδε πρὸς κοινὴν διεύθυνσιν. Καθένας ἐλογάριαζεν ὅλην τὴν νύκτα νὰ ἐξυπνήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα καὶ νὰ πιάσῃ μίαν θέσιν διὰ νὰ ἴδῃ διερχόμενον τὸν νέον Βασιλέα του καὶ νὰ τὸν ζητωκραυγάσῃ.

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ τέως Διαδόχου, ἀπόστασις ἀρκετὰ ἐκτεταμένη ὑπῆρξεν ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν πρόθυμίαν τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ ἑκατέρωθεν τῶν ὁδῶν πεζοδρόμια εἶχον σταυροδαχθῆ. Ὁ παρατεταγμένος στίφος μόλις κατώρθωνε νὰ συγκρατήσῃ τὸ ὄπισθεν ὀγκούμενον ρεῦμα, ποῦ ἀπειλοῦσε νὰ τοῦ διασπάσῃ τὴν γραμμὴν καὶ νὰ χυθῇ εἰς τὸν δρόμον.

—Πίσω σᾶς λέμε· δὲν ἐπιτρέπεται.

—Θέλουμε νὰ ἰδοῦμε, κύριε χωροφύλακα.

—Δὲν ἐπιτρέπεται ποιὸ ἔξω ἀπ' αὐτό.

—Καὶ πῶς θὰ ἰδοῦμε λοιπὸν τὸ Βασιλιᾶ μας;

—Θὰ περάσῃ σὲ ἀμάξι καὶ θὰ τὸν ἰδῆτε.

Ἰδίως ἔξω ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος. Καθένας ἐνοοῦσε νὰ εἶνε πλησιέστερον εἰς τὸ κιγκλίδωμα, ὥστε νὰ ἐπρόκειτο ν' ἀκούσῃ τὸν ὅρκον ποῦ θὰ ἔδιδεν ὁ Κωνσταντῖνος ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν στιγμήν.

Χωροφύλακες καὶ στρατιῶται διαρκῶς ἐπισιμένοι, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ κρατοῦν τὸ κῦμα μὲ τὴν ράχιν των, καὶ νὰ τὸ ὠθοῦν πρὸς τὰ ὀπίσω. Διαρκὴς ἄμπωτις καὶ παλλίρροια ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους.

Ἐγὼ δὲ οἱ ζωντανοὶ αὐτοὶ χειμαρροὶ συνεκρούοντο μεταξύ των εἰς τοὺς δρόμους, ἄλλη πλημμύρα εἰς τὰ μπαλκόνια τῶν οἰκιῶν.

Χρώματα φορεμάτων, καπέλλων, ὀμβρελλῶν παντοειδῆ, παφρυσιάζουν εἰς τὸν θεατὴν γραφικώτατον θέαμα.

Οἱ ἐξῶσται μεγάλων ξενοδοχείων, ἐνοικιασθέντες ἀκριβώτατα, μαστιζόσαν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται των εἶχον ἀρκετὰ καλὰ κάμει τὴν δουλειόν των. Ἡ διαίθησις τῆς θέσεως ἔφθασε καὶ εἰς 10 φράγκα.

Κυρίαι καὶ παιδιὰ ἐκράτουν ἀπὸ μίαν μικρὰν σημαίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπερίμεναν ἀνυπομόνως νὰ χαιρετίσουν τὸν Βασιλέα.

* * *

Εἰς τὸν ἦχον τοῦ πρώτου τηλεβόλου ὅλα τὰ πλήθη ἐκεῖνα ἀνεταράχθησαν καὶ προσεπάθουν νὰ παρατηρήσουν πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνεμένετο ἡ λαμπρὰ συνοδία.

—Μὴ ἀνυπομονεῖτε, θέλουμε μία ὥρα ἀκόμη.

—Τί νὰ σοῦ κάνουμε, κύριε χωροφύλακα; Ἔχουμε ἀπὸ τὸ πρωΐ ποῦ ξεροστομιάζουμε ἐδῶ πέρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἄμαξαι καταφθάνουν μὲ διαφόρους ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους φρακοφορεμένους.

Φράκα ζαρωμένα καὶ φράκα φρεσκοσιδερωμένα ἐπροχωροῦσαν ἀδελφωμένα δημοκρατικώτατα πρὸς τὴν περιβόλου τῆς Βουλῆς.

Μερικὰ ὑψηλὰ καπέλλα ματαίως ἐπρασπαθοῦσεν ὁ ἥλιος νὰ τὰ παρουσιάσῃ στιλπνά· ἐκεῖνα εἰς τὸ πεῖσμά του ἐπέμενον νὰ φαίνωνται ὡσὰν τομάρια ἀπὸ γάτες βρεγμένες.

Ἐν τούτοις ὅλα αὐτὰ ἀπετέλουν μίαν ποικιλίαν, ἡ ὁποία ὅσον ἦτο περίεργος, τόσον ἦτο καὶ γραφική, ἀρχίζοντα ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τελειώνοντα εἰς τὰ κεραμίδια τῶν γύρω οἰκιῶν· μάλιστα δὲ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς καμινάδας, ἀπὸ τὴν κορυφὴν μιᾶς τῶν ὁποίων διεκινδύνευτο καὶ ἐπροκαλοῦσε τὴν προσοχὴν μία δούλα κουτσομύτα. Θὰ ἔλεγε κάνεις ὅτι βγαίνοντας ἀπ' ὀτὴν καμινάδα εἶχε κρύψει τὴν μύτην της εἰς τὰ τοιχώματα.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αἱ σάλπιγγες ἀντηχοῦν καὶ ἔμφανίζονται αἱ πρῶται ἐπίσημοι ἅμαξαι.

Ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοί, οἱ ξένοι διοργανωταί.

Ὁ κόσμος χαιρετᾷ καὶ χειροκροτεῖ.

Τέλος ἀκούεται καὶ ὁ ποδοβολητὸς τῶν ἱππέων, ποῦ προηγοῦντο καὶ ἠκολούθουν τὸ χρυσοῦν βασιλικὸν τέθριππον.

Οἱ καυγάδες, αἱ ἀντεγκλήσεις διὰ τὰς θέσεις, οἱ σχετλιασμοὶ διὰ τὴν κούρασιν σταματοῦν. Ὅλοι συγκρατοῦν τὴν ἀναπνοήν των καὶ στρέφονται πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Ἡ χρυσῆ ἅμαξα προχωρεῖ.

Ὁ νέος Βασιλεὺς μὲ μεγάλην στολὴν στρατηγοῦ, ἡ νέα Βασίλισσα μὲ μαῦρα βαρυτάτου πένθους καὶ μὲ πέπλον.

Μόλις τὸ περίφημον περιδέραιον μὲ τὰ μαργαριτάρια διαφαίνεται μέσα ἀπὸ τὸ ἐπανωφόριον διὰ νὰ δείξῃ ἀκόμη βαρύτερον τὸ πένθος.

Ἡ ἐμφάνισίς των προκαλεῖ φρενῖτιδα.

Καπέλλα πετοῦν εἰς τὸν ἀέρα, μανδήλια κινοῦνται, φωναὶ συνενούμεναι ἀποτελοῦν ἕνα ρόχθον Νιαγάρα.

— Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Δωδέκατος.

— Ζήτω ἡ Βασίλισσα Σοφία.

— Ζήτω ὁ νικητής.

— Ζήτω ὁ Ἐλευθερωτής.

Οἱ νέοι Βασιλεῖς χαιρετοῦν δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἡ συγκίνησίς των ἡ βαθυτάτη εἶνε ζωγραφισμένη εἰς τὰς μορφάς των.

Ἀλλὰ καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ πλήθους ἀπερίγραπτος.

Ἀπὸ ποίων δὲ συναισθημάτων κατεῖχετο αὐτὸς ὁ λαός. Ποῖα ρεύγη συγκινήσεων δὲν κατεῖχον τοὺς πάντας καὶ ποῖοι συγκλονισμοὶ καρδιακῶν παλμῶν, ποῖαι δὲ ψυχικαὶ ὀπτασίαι δὲν ἀπησχόλουν ὡς ἐν ὁραματισμῷ ὅλας τὰς μάζας αἱ ὁποῖαι συνεπυκνοῦντο περὶ τὸ Ἐθνικὸν Συνέδριον. Διότι τὸ μεγαλεῖον, ἡ λαμπρότης καὶ ἡ δόξα τῆς χθεσινῆς μεγάλης ἐθνικῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἀνήρχετο εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἐνώπιον τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἔθνους δώσῃ τὸν νενομισμένον ὅρκον ἀπετέλει μίαν μυστικὴν τελετὴν, ἓν τρισάγιον ἐθνικόν, ἦτο ἡ ἡμέρα ἥτις συμπληροῖ τὴν ἕνωσιν μιᾶς ἐνδόξου ἱστορίας, τὴν ὁποίαν εἶχον διακόψει αἰῶνες μακρᾶς δουλείας καὶ τυραννίας. Ἓν ὄνειρον καὶ μία ἐλπὶς αἰώνων, ἕνας κρυφὸς ἀλλὰ διακαὴς καὶ ἔμμονος πόθος ὁλοκλήρου Ἔθνους διατηρηθεὶς ἐν μέσῳ δακρύων, αἱμάτων καὶ στεναγμῶν ἡρωϊκωτάτης φυλῆς, ἐπρόκειτο χθὲς νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐπραγματοποιήθη αἰσίως. Τὸ Ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν εἶδεν ὡς ἐν ὄνειρῳ—τίς πιστεύει ὅτι ὑπῆρξε πραγματικότης;— τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἀνερχόμενον ἐνδόξως τὸν θρόνον τῶν Κωνσταντίνων, τὸν θρόνον τοῦ ἥρωος μάρτυρος Κωνσταντίνου, τὸ βαμμένον μὲ τὸ πολυτιμότατον καὶ ἐξηγιασμένον αἷμά του, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ἐκεῖ ὅπου ἀποθλέπει μὲ τόσους παλμοὺς ὁ Ἑλληνισμός.

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ' ΜΙΑΝ ΘΕΣΙΝ

Εἰς τὸ Βουλευτήριον ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν πλήθη κυριῶν ἠγωνίζοντο ὅπως ἐξασφαλίσουν μίαν οἱανδήποτε θέσιν.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα ἐπὶ τοσοῦτον ὁ συνωστισμὸς καθίστατο ἀσφυκτικώτερος. Δὲν ἦτο δὲ μόνον ὁ κόσμος ἐκεῖνος ὅστις ἔσπευδε πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ πέριξ ὅπως ἀνεύρῃ θέσιν. Ἐν τῇ ὁδῷ Ἡρῴδου τοῦ Ἀττικοῦ, ἔνθα τὰ Ἀνάκτορα τοῦ νέου Βασιλέως πλῆθος κόσμου συμπεπιεσμένου ἀνέμενεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὴν ἔξοδον τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους, ἀφοῦ ἕνας ἕκαστος συνῆψεν ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας πρὸς ἅλωσιν μιᾶς θέσεως καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν δὲ τοῦ Συντάγματος μέγας ἐπίσης συνωστισμὸς πλήθους εἰς τὰ πεζοδρόμια εἰς τὸν εὐρὺν χῶρον τῆς πλατείας, εἰς τὸν κῆπον, παντοῦ.

Οἱ ἐξῶσται τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ οἰκιῶν εἶχον καταληφθῆ ἀπὸ τῆς πρωΐας, ὅπως καὶ οἱ πέριξ τοῦ Βουλευτηρίου ἐξῶσται, ἰδίως δὲ οἱ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Καὶ σιγὰ—σιγὰ ὁλόκληρος ὁ πρὸ τῆς Βουλῆς χῶρος τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἡ μικρὰ πλατεῖα ἔνθα τὸ ἄγαλμα τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ὁμωνύμου ὁδοῦ ἐφιλοξένουν ἐστιβαγμένα ἀπὸ πρωΐας πλήθη λαοῦ.

Ἰδίως εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς δεινὸς διεξήγετο ἀγών. Κλητῆρες καὶ χωροφύλακες προσεπάθουν νὰ ἀπομακρύνουν τὰ εἰσορμήσαντα πλήθη, τὰ ὁποῖα ζητοῦντα ὠθοῦντα καὶ ὠθούμενα νὰ εἰσέλθουν. Ἐφ' ὅσον ἤγγιζε δὲ ἡ ὥρα ἐπὶ τοσοῦτον ἡ κοσμοπλημμύρα ηὔξανεν, ἐπὶ τοσοῦτον τὰ ρεύματα καθίσταντο ἰσχυρότερα, μέχρις ὅτου δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ κινηθῇ οὐδείς. Καὶ ὅμως. Ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀπὸ τὰς ἄλλας ὁδούς, ἀπὸ τὰς παρόδους κύματα λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν γωνιῶν τῆς πόλεως ἐξακολουθοῦν νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὴν Βουλήν. Κανεὶς δὲν συλλογίζεται τὰ ἐπακόλουθα τοῦ συνωστισμοῦ εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ὅλοι θέλουν νὰ προχωρήσουν. Ματαίως αἱ ἀρχαὶ προσπαθοῦν νὰ κόψουν αὐτὴν τὴν ἀκατάσχετον πορείαν. Ἡ ὁδὸς Σταδίου μαυρίζει ἐκ τοῦ πλήθους. Τὰ τράμ κατορθώνουν νὰ κυκλοφορήσουν μόνον ἀπὸ τῆς Ὁμονοίας μέχρι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Παρέκει ἡ ἄνοδος ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατος. Καὶ ἀφοῦ τὰ πάντα κατεκλύσθησαν, ἤρχισεν ἡ ἅλωσις καὶ τῶν κιγκλιδωμάτων τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν στηλῶν τῶν φανῶν, παντοῦ τέλος ὅπου ἐνόμιζέ τις πῶς θὰ ἐξησφάλιζε μίαν θέσιν.

Η ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἀὸ τῆς θης π.μ. εἶχον ἀρχίσει τὰ διάφορα τμήματα τοῦ στρατοῦ νὰ προσέρχωνται πρὸς παράταξιν καὶ νὰ καταλαμβάνουν τὰς οἰκείας θέσεις τὰς ὁρισθείσας ὑπὸ τοῦ φρουραρχείου.

Τὰ ἔμπεδα τμήματα τῶν πεζικῶν συμμάτων σχηματίσαντα πλήρη τάγματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν ταγματαρχῶν, δύο πεζοπόροι πυροβολαρχίαι ὑπὸ τὴν διοίκησιν ταγματάρχου, δύο τάγματα μηχανικοῦ. Πάντα ταῦτα εἶχον παραταχθῆ κατὰ μῆκος ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τοῦ Βουλευτηρίου διὰ τοῦ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρεττανίας χώρου καὶ τῆς κομψῆς τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰς τὸ Σύνταγμα.

Εἰς τὸν ἕτερον χῶρον πρὸ τοῦ αὐτοῦ ξενοδοχείου παρεστάχθη ἄγημα πεζοναυτῶν.

Περὶ τὴν 9 καὶ 30' πμ. ἡ στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων διελθοῦσα διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κατηυθύνθη πρὸς τὸ Βουλευτήριον καταλαβοῦσα πρὸ αὐτοῦ θέσιν.

Τὴν γενικὴν διοίκησιν τῆς ὅλης παρατάξεως εἶχεν ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Παπαγιαννόπουλος. Τὰ δύο τμήματα τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς εἶχον καταλάβει θέσιν πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα.

ΤΟ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν ἐμφορία ἱππέων

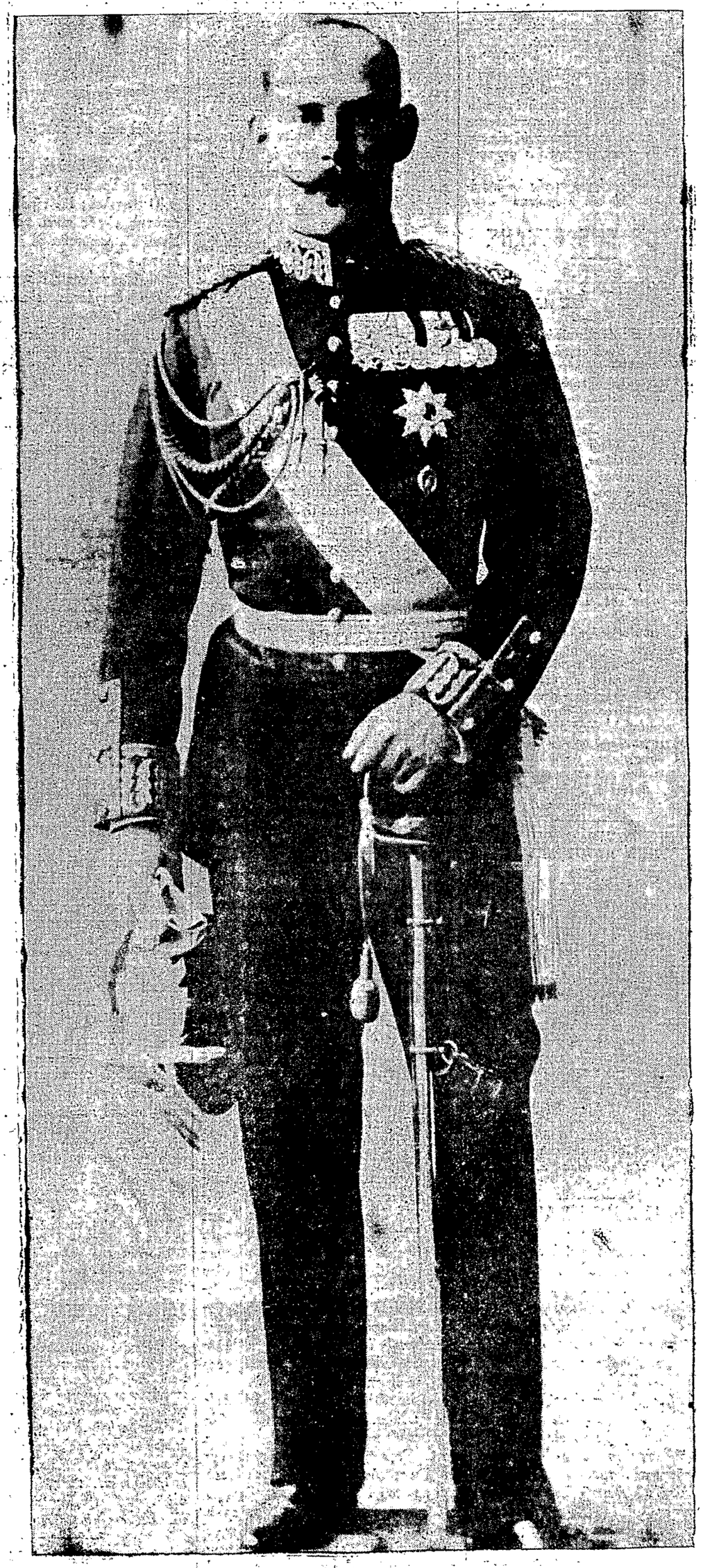

Ο ΟΡΚΙΣΘΕΙΣ ΧΘΕΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'